

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם כ"ג תְּמוּז:

סֵדֶר לְקוּטוּי מוֹתְר"ן הַיּוֹמִי:

וְזֶה בְּחִינַת סְלִיחַת הָעוֹזֵן, שְׁבָא עַל־יְדֵי רַבּוּי הַתְּפִלוֹת, שְׁעַל־יְדֵי־
זֶה הַשֶּׁמֶשׁ זוֹרַחַת, שְׁעַל־יְדָהּ בָּא רְפוּאָה. כִּי הָעוֹזֵן הוּא
בְּחִינַת עֲנָן, שְׂמַח־שִׂיד אֹר הַשֶּׁמֶשׁ. כִּי טַבַּע הָעוֹזְנוֹת הֵם בְּחִינַת
חֶשֶׁד, כְּמוֹ שְׂכַת־טוֹב (יִשְׁעִיהָ כ"ט): "וְהָיָה בְּמַחֲשֵׁד מִעֲשִׂיהֶם"; וְזֶה
בְּחִינַת הַחֹלְאָת, כִּי עֶקֶר הַחֹלְאָת בָּאָה מִעוֹזְנוֹת, כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ
רַבּוֹתֵינוּ, זְכוּרֵנָם לְבִרְכָּה (שַׁבָּת נה): "אֵין יְסוּרִין בְּלֹא עוֹז", שֶׁנֶּאֱמַר:
"וּפְקַדְתִּי בְּשֶׁבֶט פְּשָׁעִים וּבְנִגְעִים עוֹזֵנִם"; כִּי הָעוֹזְנוֹת הֵם בְּחִינַת
עֲנָנִים, שְׂמַח־שִׂיכִים־אֹר הַשֶּׁמֶשׁ, שְׁעַל־יְדָהּ הַרְפוּאָה. וְעַל־יְדֵי
הַתְּפִלָּה נִתְּכַפְּרִין הָעוֹזְנוֹת, כִּי הַתְּפִלָּה מְכַפֶּרֶת, כִּי הִיא בְּמִקּוֹם
קָרֵב (בְּרֻכּוֹת כו:), כְּמוֹ שְׂכַת־טוֹב (יִשְׁעִיהָ נ"ו): "וְהִבִּיאֹתִים אֶל הַר קְדוֹשִׁי,
וְשַׂמְחֹתִים בְּבֵית תְּפִלָּתִי, עוֹלֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם". וְכִשְׁנֵת כְּפָרִין
הָעוֹזְנוֹת, זֶה בְּחִינַת שְׂהַעֲנָנִים כָּלִים וְהוֹלְכִים, בְּבְחִינַת (שָׁם מ"ד):
"מְחִיתִי כָעֵב פְּשָׁעֶיךָ וְכָעֵנָן חֹטְאֶתֶיךָ" וְכוּ' וְאֵזִי הוּא בְּחִינַת זְרִיחַת
הַשֶּׁמֶשׁ שְׂמַשׁ הַרְפוּאָה, כִּי עֶקֶר הַחֹלְאָת הִיא בְּחִינַת הָעוֹזֵן
שֶׁהוּא בְּחִינַת עֲנָן וְחֶשֶׁד, שְׂמַח־שִׂיד אֹר הַשֶּׁמֶשׁ שֶׁהוּא בְּחִינַת
רְפוּאָה; וְכִשְׁנַסְלַח הָעוֹזֵן, הוּא בְּחִינַת שְׂהַעֲנָן כָּלָה, וְאֵז הַשֶּׁמֶשׁ
זוֹרַחַת, וְאֵזִי בָּא רְפוּאָה כַּנֶּ"ל. וְכָל זֶה בָּא עַל־יְדֵי הַתְּפִלָּה, שֶׁהִיא
מְכַפֶּרֶת עוֹזְנוֹת כַּנֶּ"ל.

וְעֶקֶר הַתְּפִלָּה, שְׁעַל־יְדָהּ נִסְלַח הָעוֹזֵן וְנִצּוּלִין מִהַחֹלְאָת, הוּא
בָּא עַל־יְדֵי שְׁנַתוֹסֵף שָׁכֵן מִיִּשְׂרָאֵל. כִּי כָּל מַה שְׁנַתוֹסֵף
שָׁכֵן מִיִּשְׂרָאֵל, נִתְּרַבֵּה וְנִתְּגַדֵּל הַתְּפִלָּה בְּמָאֵד מְאֹד. וְזֶה בְּחִינַת
הַקְּבוּץ שֶׁל יִשְׂרָאֵל. כִּי כָּל מַה שְׁנַתְּקַבְּצִין וְנִתְּרַבֵּין בְּיוֹתֵר נִפְשׁוֹת

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'טז ז' אומר מוהר"ת זצ"ל "צדק מצוי מקוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" -
ז' אומר "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ז' אומר

ישראל ביחד, נתרבה ונתגדל ביותר מאד מאד בית התפלה. כי שלש אבנים בונות ששה בתים, ארבע אבנים בונות עשרים וארבעה בתים, חמש - מאה ועשרים בתים וכו', עד שאין הפה יכול לדבר והלב לחשב, כדאיתא בספר יצירה. נמצא שכל מה שנתוסף אבן אחת, נתרבין הבתים ביותר מאד מאד בכפלי כפלים כנ"ל. והנפשות הם בחינת אבנים, בבחינת (איכה ד): "תשתכנה אבני קדש" וכו', והבתים זה בחינת: "כי ביתי בית תפלה". נמצא שכל מה שנתוסף ונתרבה נפש אחת להקבין של ישראל, נתרבה ונתגדל מאד בית התפלה כי עכשו, כשנתוסף עוד נפש אחד להקבין, נעשין צרופים אחרים חדשים הרבה מאד מאד, כפלי כפלים כמה וכמה פעמים כנ"ל. ועל-כן כשנתוסף שכן מישראל, כגון במקום שדרים שם יהודים, כשנתוסף עליהם עוד שכן מישראל, אזי נתרבה ונתגדל התפלה במאד מאד, כי נתוסף נפש אחת להקבין כנ"ל. ועל-ידי רבוי התפלה, על-ידי-זה סליחת העוון, שהוא בחינת רפואה כנ"ל.

וזה בחינת (ישעיה ל"ג) ובל יאמר שכן חליתי כי על-ידי שנתוסף שכן, על-ידי-זה נצולין מהחולאת כנ"ל, כי: העם הישב בה נשוא עוון - כי על-ידי השכן נתרבה התפלה, ואזי הוא בחינת נשיאות עון כנ"ל, ועל-ידי-זה בא רפואה, ונתבטל החולאת כנ"ל:

וידע, שלפעמים הוא בחינת נשא-עון על-ידי הקבין כנ"ל, ולפעמים הוא בחינת, חם ושלום (שם נ"ג): "אכן חלינו הוא נשא"; כי כשאין בני הקבין זכאים, אזי אין זוכים לבחינת נשא-עון, ואז הצדיק מכרח לקבל על עצמו יסורין בשביל ישראל. ואין נצולים מחולאת - רק העולם, אבל לא הצדיק, חם ושלום,

כִּי הוּא מְקַבֵּל יְסוּרִים בְּשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל, בְּחִינַת: אֲכַן חֲלִינוּ וְכוּ'; אֲבֵל בְּשֵׁיהֶם זְכָאִים וְתַפְלָתָם הַגּוֹנָה, אֲזִי הוּא בְּחִינַת: "הָעַם הַיּוֹשֵׁב בָּהּ נִשְׂוֵא עֶזְרָה", וְאִזּוּ נִצּוֹל גַּם הַצַּדִּיק מִחֹלָאֵת, בְּבְחִינַת: "וְבַל יֹאמֶר שָׁכֵן חֲלִיתִי, הָעַם הַיּוֹשֵׁב בָּהּ נִשְׂוֵא עֶזְרָה", כַּנ"ל:

זוּעַל-יָדֵי הַתַּפְשֻׁטוֹת הַנְּבוֹאָה עַל-יְדֵי-זֶה נִתְבָּרַר וְנִתְתַקַּן בְּחִינַת כַּח הַמְדָּמָה, בְּבְחִינַת (הוֹשַׁע י"ב): "וְבִיד הַנְּבִיאִים-אֲדַמָּה" כִּי עֶקֶר תִּקּוֹן וְיִרְוּר הַמְדָּמָה הוּא כְּשֶׁהוּא בְּיַד הַנְּבִיאִים, וְכִשְׁנֵת־תִּקּוֹן הַמְדָּמָה, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְתַקַּן הָאֱמוּנָה הָאֲמִתִּית דְּקִדְשָׁה, וְנִתְבַטַּל אֱמוּנֹת כְּזָבוֹת. כִּי עֶקֶר הָאֱמוּנָה תְלוּיָהּ בְּכַח הַמְדָּמָה. כִּי בְמָה שֶׁהַשֶּׁכֶל מֵבִין אֵין שִׁיף אֱמוּנָה. וְעֶקֶר אֱמוּנָה הִיא רַק בְּמָקוֹם שֶׁהַשֶּׁכֶל נִפְסָק וְאֵינוֹ מֵבִין הַדָּבָר בְּשִׁכְלוֹ, שֶׁם צָרִיכִין אֱמוּנָה, וְכִשְׁאֵינוֹ מֵבִין הַדָּבָר בְּשִׁכְלוֹ, אֲזִי נִשְׁאָר רַק בְּבְחִינַת כַּח הַמְדָּמָה, וְשֶׁם צָרִיכִין אֱמוּנָה.

נִמְצָא שֶׁעֶקֶר הָאֱמוּנָה הִיא בְּבְחִינַת הַמְדָּמָה, וְעַל-כֵּן עַל-יְדֵי הַתַּפְשֻׁטוֹת הַנְּבוֹאָה שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה נִתְבָּרַר וְנִתְתַקַּן הַמְדָּמָה, עַל-יְדֵי-זֶה נִתְתַקַּן הָאֱמוּנָה הָאֲמִתִּית דְּקִדְשָׁה כַּנ"ל. כִּי יֵשׁ עֲשָׂרָה מַדְרָגוֹת בְּנְבוֹאָה (עֵין מ"ר ל"ד פ' מד) וְהֵם כְּנֶגֶד עֲשָׂרֹת הַדְּבָרוֹת, שֶׁהֵם בְּחִינַת עֲשָׂרָה מַדְרָגוֹת שֶׁל נְבוֹאָה. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים ה'): "פָּנִים בְּפָנִים דִּבֶּר ה' עִמָּכֶם". 'דִּבֶּר ה' – זֶה נְבוֹאָה, כְּמוֹ שֶׁדָּרְשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה (שִׁפְתַּי קִלְחָה). וְעַל-כֵּן עַל-יְדֵי נְבוֹאָה שֶׁהוּא בְּחִינַת עֲשָׂרָה מַדְרָגוֹת, בְּחִינַת עֲשָׂרֹת הַדְּבָרוֹת, זֹכִין לְאֱמוּנָה בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ; לְהֵאֱמִין שֶׁהַכֹּל בָּרָא ה' בְּעֲשָׂרָה מֵאֲמָרוֹת. נִמְצָא שֶׁעֶקֶר תִּקּוֹן הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה הִיא עַל-יְדֵי בְּחִינַת רוּחַ-נְבוֹאָה:

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תיח - צמח מנחה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רכ"ל" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

ח ועל-כן צריכין לחפש ולבקש מאד אחרי מנהיג אמת
להתקרב אליו. כי כל מנהיג ומנהיג יש לו בחינת
רוח-נבואה, וגם עכשו, שבטלה הנבואה, אף-על-פי כן בהכרח
שיהיה להמנהיג בחינת (במדבר י"ד): "רוח אחרת", מה שאין נמצא
בשאר ההמון, שעל-ידי-זה זכה להיות מנהיג. כי בלא זה, מפני
מה יזכה זה דיקא להיות מנהיג ולא אחר. אך באמת כל מנהיג
ומנהיג של ישראל יש לו בחינת רוח אחרת. כי המנהיג הוא
בחינת (במדבר כ"ז): "איש אשר רוח בו, אשר יוציאם ואשר
יביאם", כי המנהיג המוציא והמביא את ישראל, בודאי יש לו
בחינת רוח אחרת, אשר מחמת זה נעשה הוא דיקא מנהיג
לישראל. וזה הרוח אחרת שיש להמנהיג הוא בחינת רוח-הקדש,
רוח-נבואה. אף-על-פי שעכשו אין נמצא רוח-נבואה, רוח-הקדש
ממש, אף-על-פי-כן בודאי יש לו בחינת רוח אחרת, הנמשך מן
הקדשה, מה שאין נמצא בשאר ההמון, שזהו גם-כן בחינת
רוח-הקדש. אף-על-פי שאינו רוח-הקדש ממש לידע עתידות,
אף-על-פי-כן הוא בבחינת רוח-הקדש, רוח-נבואה.

סדר קצור לקוטי מנהג"ן הישראלי

ה על-ידי השכן שנתוסף להקבוצ של ישראל, כגון כשיש קבוצ
של ישראל שעוסקין בתפלה כשנתוסף עליהם עוד נפש אחת אז
נתרבה ונתגדל מאד בתי התפלה. כי נתרבין הצרופין קדושים
מאד מאד ונבנים בתים הרבה מאד בקדשה העליונה מה שאין
הפה יכול לדבר והלב לחשב. ונעשה מזה שעשועים גדולים
ונפלאים למעלה. ועל-ידי-זה נמחלין ונסלחין העוונות. ונמשך
רפואה ונתבטל כל מיני חולאת:

סדר ימי פולחן ר"ת ה'תש"פ:

כז ביום רביעי שכרתי עגלה של ר"י לנסע על שבת למדבדיבקא, ובאותו העת היה הדרך מקלקל ומבלבל מאד ולא היו יודעים אם לנסע עם עגלה או עם שליטין כי לפעמים ירד איזה שלג ובתוך כך נתמסמס ולא היה דרך נכון ובטוח כלל ומחמת זה נסעתי עם עגלה ביום חמישי בבקר, ולוו אותי כל אנשי-שלומנו מטיראוויצע ועדין לא הודעתי להם כלל מה שבדעתי יש סכרא לנסע לארץ ישראל בנסיעה זאת כי גם בעצמי הייתי מספק עדין הרבה:

כח ביום חמישי נסעתי מטיראוויצע ונתחבר עמי ידידנו הוטיק מורנו הרב גרשון וכו' נכד המגיד זכרוננו לברכה ונסע עמי עד טשערין ולנו בקהלת-קדש זלאטיפאליע בבית רבי יקותיאל אחד מאנשי-שלומנו שדר רבנו זכרוננו לברכה בביתו בעת שישב שם בזלאטיפאליע ומצאתי שם את חברנו ידידנו רבי חיקל גרו יאיר, ובא אצלנו בלילה והיה לנו לנחת ולשמחת לבב:

כט ביום ששי נסעתי קדם אור היום מזלאטיפאליע, ובאנו לכפר קרוסניסילקע שישב שם ידידנו רבי זאב, ולא מצאנו אותו בביתו משם נסענו לקהלת קדש קאמינקע וכבר עבר חצות היום ונתעכבנו שם על שבת שירה ומאת השם היתה שנסע עמי רבי גרשון הנ"ל שהיה נצרך שם לענינו בקהלת-קדש קאמינקע, כי יש לו שם מחתנים כל בית הרב דשם ובשבת היו אצלנו רבי יוסף הירש גיסו של רבי גרשון ואיש אחד ממדבדיבקא שהוא חתן החזן דשם גם רבי ישעיה חתן הרב היה כל היום אצלנו, וספר לי אז שהיה פעם אחת אצל רבנו זכרוננו לברכה בעת שהלך עם אחד בשליחות מהשפאלער, ולצורך חותנו הרב וספר

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תכ - צמח מוהרנ"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שד"ך מצהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לִי כָּל הַמַּעֲשֵׂה אֵיךְ נִכְנַם לְרַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָהּ, וְשִׁנְפַּל עָלָיו אֵימָה
וּפְחַד גָּדוֹל עַד מְאֹד, וְשִׁדְבַר עִמּוֹ הַרְבֵּה וּכְפִי הַנִּרְאָה מִדְּבָרָיו
שֶׁרַבִּי יִשְׁעִיָּה הַנִּזְ"ל סִפֵּר לּוֹ כָּל לְבוֹ וְשִׁנְמִשָּׁךְ עָלָיו אֲזוּ יִרְאָה
וְהַתְּעוֹרְרוֹת לְתִשׁוּבָה מְאֹד כְּדָרְךְ כָּל הָאֲנָשִׁים שֶׁנִּכְנְסוּ אֶצְלוֹ
זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָהּ, כִּמְפָרְסָם שֶׁתִּכַּף כְּשֶׁנִּכְנַם אֵלָיו אֶחָד בָּא עָלָיו
הַתְּעוֹרְרוֹת גָּדוֹל לְתִשׁוּבָה מְאֹד, וּמִי שֶׁנִּשְׁאָר עַל עַמְדוֹ וְלֹא נִפְרַד
מִמֶּנּוּ נַעֲשָׂה אִישׁ כָּשֵׁר וִירָא הַשֵּׁם מֵרַבִּים, כִּמְפָרְסָם וְסִפֵּר אֵיךְ
שָׁאַחַר כָּךְ כְּשֶׁבָּא לְבֵיתוֹ הִבִּינוּ קִצְתָם שֶׁהָיָה שָׁם וְהָיוּ לוֹ יְסוּרִים
גְּדוֹלִים וּמַחֲמַת זֶה לֹא הָיָה יָכוֹל לִסַּע יוֹתֵר וְעַכְשָׁיו הוּא יוֹדֵעַ
בְּעֶצְמוֹ הַהִפְרָשׁ וְהַהֲבִדֵּל בֵּין אִם הָיָה אֶצְלוֹ וּבֵין עַכְשָׁו, וְשֶׁעָקְרוּ
אוֹתוֹ מִחַיִּים אֲמֵתִים וְגַם כָּל אָדָם הַמְּסַתְּכֵל עַל הָאֲמֵת יָכוֹל
לְרַאֲוֹת הָאֲמֵת אִם עָשׂוּ לוֹ טוֹבָה עַל יְדֵי זֶה שֶׁעָבְרוּ אוֹתוֹ
מִלְּהַתְּקָרֵב לְרַבְּנוּ זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָהּ אוֹ עָשׂוּ לוֹ רָעָה שֶׁאֵין דְּגַמְתָּהּ
מַעֲוֹת אֲשֶׁר לֹא יוּכְלוּ לְתַקֵּן וְכוּ':

סֵדֶר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמֵי:

צִיצִית

א 29 לִיכַת שְׂמִירָה לְנֶאֱוָף, וְעַלִּידֵי זֶה נֶאֱוָלִין מֵעֲלוֹת הַנֶּחֱשׁ שֶׁהֵם דְּבָרֵי עֲלוֹת רְעוֹת שֶׁל הַרְחוּקִים
מֵעֲבוֹדַת ה', שֶׁהֵם מוֹנְעִים הַרְצָה מִלְּהַתְּקָרֵב אֶל הָאֲמֵת, וְזוּכִין לְהַקְצֵל עֲלוֹת הַפְּדִיקִים וְהַנְּלוּיִם
אֲלֵיהֶם שֶׁהֵם צְחִינַת פְּקוּן הַצְּרִית, וְעַלִּידֵי זֶה זוּכִין לְאֲמֵת וְאֲמוּנָה וְתַפְלָה וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְנַפְסִים,
וְעַלִּידֵי זֶה פְּכוּחַ הַגְּאֻלָּה מְהֵרָה וְיִזְכֶּה לְפָרְנֶסָה וּלְהַבִּין הַיִּטֵּב בְּכָל מְקוֹם שֶׁיִּלְמַד. עַל פֶּן לְרִיכּוּן
לִיזְהַר מֵאֵד צְמֻכּוֹת לִיכַת, וּלְכוּן צְשַׁעַת עֲטִיפַת הַלִּיכַת הַקְּדוּשָׁים וּבְרַכְתּוֹ, שֶׁיִּזְכֶּה לְכָל זֶה עַלִּידֵי
הַמְּקוֹה הַקְּדוּשָׁה הַזֵּאת (לִיקוּטֵי מוהר"ן ז).

ב צִיצִית הֵם בְּחִינַת הַרוּחַ חַיִּים דְּקֹדְשָׁה, וְעַל יָדָם מִשְׁלִימִין כָּל
הַחֲסָרוֹנוֹת עַל־יְדֵי אֲנָחָה, וּמְכַנְיַעִין הַרוּחַ חַיִּים דְּקֹלְפָה רוּחַ סְעָרָה

רוּחַ הַטְּמֵאָה, וּמִפְּרִישֵׁינָהּ וּמִגְרֵשֵׁינָהּ הָרַע מִן הַטּוֹב מְכַל הַמַּדּוֹת, וְעַל יְדֵי זֶה מִכְּנִיעֵין הַחֹלְקִים וְהַרְשָׁעִים וּמִשְׁפִּילִין אוֹתָם עַדִּי אֶרֶץ (שם ח).

ג צִיצַת הוּא בְּחִינַת הַתְּגִלוֹת מַלְכוּת דְּקֹדְשָׁהּ, וְעַל־יְדֵי זֶה נִכְנָע וְנִתְבַטֵּל מַלְכוּת דְּסִטְרָא אַחֲרָא. אֲבָל יִשְׂרָאֵל הַדְּבָקִים בְּמַלְכוּת דְּקֹדְשָׁהּ, מְקַבְּלִים חַיּוּתָם מִשָּׁם, וּמִמְשִׁיכִין שְׁפַע וְעֲשִׂירוֹת גְּדוּל וּבְרָכָה עַד בְּלִי דֵי (שם מט, ז).

ד עַל יְדֵי שְׁנִזְהָרִין בְּמִצְוֹת צִיצַת, זוֹכִין לְתַפְלָה וְלִתְשׁוּבָה בְּכָל לְבוֹ וּמְמַתִּיקִין הַדִּינִים, וְזוֹכִין שְׁיִתְגַּלוּ לוֹ סִתְרֵי תוֹרָה (שם).

ה עַל־יְדֵי מִצְוֹת צִיצַת מִמְשִׁיכִין תְּקוּן צְמִצּוּם הַמַּחִין שְׁלֵא יֵצֵא מִחוּץ לַגְּבוּל, כְּשֶׁמִּגְדִּיל דַּעְתּוֹ לְהַבִּין הַרְמְזִים שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְרַמֵּז לוֹ בְּכָל יוֹם, עַל־יְדֵי כָּל הַדְּבָרִים שֶׁבְּעוֹלָם שְׁיִתְקַרַּב אֵלָיו (עֵין דַּעַת לוֹ לז. זכרון ד). וְעַל־כֵּן צִיצַת קוֹדֵם לְתַפְלִין, כִּי צָרִיכִין לְתַקֵּן מִקְדָּם צְמִצּוּם הַמַּחִין שְׁלֵא יֵצֵא מִחוּץ לַגְּבוּל, וְאַחֲרֵיכֵן יִכּוּלִין לְהַגְדִּיל דַּעְתּוֹ לְהַבִּין הַרְמְזִים שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁהִיא בְּחִינַת תַּפְלִין.

סֵדֶר סְפִירוֹתֵי מַעֲשֵׂי־שֵׁנוֹת הַיּוֹמִי:

גַּם הָיָה לְהַמְלִיךָ חָכָם וְהַחֲכָם הָיָה גַּם־כֵּן מֵעֲצָמוֹ חָכָם, אֵךְ הַמְלִיךָ הִרְאָה לוֹ דְרָךְ, אֵיךְ יַעֲלֶה וְיִקְבֵּל חֲכָמָה, וְעַל־יְדֵי־זֶה הָיָה חָכָם נִפְלָא מְאֹד, וְכֵן הַגְּבוּר הָיָה גְבוּר מֵעֲצָמוֹ וְהַמְלִיךָ הִרְאָה לוֹ דְרָךְ אֵיךְ יַעֲלֶה וְיִקְבֵּל גְּבוּרָה, וְעַל־יְדֵי זֶה הָיָה גְבוּר נִפְלָא וְנוֹרָא מְאֹד, כִּי יֵשׁ חָרָב שֶׁהִיא תּוֹלָה בְּאֵוִיר הָעוֹלָם, וְיֵשׁ לְהַחֲרֹב הַזֹּאת שְׁלֵשָׁה כַּחוֹת: כְּשֶׁמִּגְבִּיהִין אֶת הַחֲרָב, אֲזִי בּוֹרְחִים וְנָסִים כָּל שְׂרֵי הַחֲיִלוֹת, וּמִמִּילָא יֵשׁ לָהֶם מַפְלָה, כִּי כְּשֶׁנָּסִים הַשְּׂרִים, אֵין מִי שְׁיִגְדֹּג הַמְלַחֲמָה, וְאֲזִי אֵין תְּקוּמָה בְּמַלְחָמָה, אֵךְ אֶף־עַל־פִּי־כֵן אֶפְשָׁר שְׁיִתְקַרְבוּ הַנְּשֹׂאָרִים לְמַלְחָמָה וְיֵשׁ לְהַחֲרֹב הַזֶּה לְשֵׁנֵי

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תכב - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

פיות, ויש להם שני כוחות, שעל-ידי חד אחד נופלים כלם, ועל-ידי חד השני מגיע להם החלי, (שקורין דאר), דהינו שבשרם נכחש ונימם, פידוע חלי זה, רחמנא לצלן, הינו שרק על-ידי התנועה שעושים באותו החרב במקום שהיא, על-ידי-זה מגיע להשונאים כנ"ל, דהינו על-ידי כל חד וחד הכח שיש לה והמלך הראה להגבור הדרך שיש להחרב הנ"ל, ומשם קבל גבורתו הגדולה וגם אני, הראה לי המלך הדרך לענין שלי, וקבלתי משם מה שאני צריך וכן היה להמלך אוהב נאמן שהיה אוהב, את עצמו עם המלך באהבה נפלאה ונוראה מאד מאד, עד שלא היה אפשר להם כלל שלא יראו זה את זה איזה שעה אך אף-על-פי-כן יש שעות, שצריכין להתפרד קצת והיו להם צורות, שהיו מצירין צורת שניהם, והיו משעשעין עצמן באלו הצורות בעת שנפרדו אחד מחברו והצורות האלו היו מצירין איך המלך עם האוהב נאמן אוהבים עצמן ומחבקים ומנשקים עצמן באהבה גדולה והיה סגלה לאלו הצורות, שמי שהיה מסתכל באלו הצורות היה מגיע לו אהבה גדולה מאד (הינו שמדת האהבה באה למי שהיה מסתכל באלו הצורות) וגם האוהב נאמן קבל האהבה מן המקום שהראה לו המלך והגיע עת שהלכו כל הנ"ל, כל אחד ואחד למקומו לקבל משם כחו, דהינו המליץ והגבור וכל אנשי המלך הנ"ל, כל אחד ואחד עלה למקומו הנ"ל לחדש שם כחו.

סדר שלחו ערוף היומני:

- (טו) שעה אחת לפני יום הכיפורים בטלה ממנו גזירת שבעה מפני יוה"כ וגזירת שלשים מבטל ממנו החג ומגלח בערב החג:
- (טז) שעה אחת לפני החג והחג הרי י"ד ושמיני עצרת שבעה הרי כ"א יום ויום שני של שמיני עצרת הרי כ"ב ומשלים עליהם ח':

(יז) שמע שמועה קרובה בשבת או ברגל ולמוצאי שבת ורגל נעשית רחוקה דינו כדין שמע שמועה רחוקה אחר השבת והרגל אלא שבשבת וברגל נוהג דברים שבצנעה: (יח) שמע שמועה רחוקה בשבת או ברגל אינו נוהג בהם אפילו דברים שבצנעה אלא למוצאי שבת או הרגל נוהג שעה אחת ודיו: (יט) שמע שמועה קרובה בשבת שבת עולה ליום אחד ולמחר קורע והוה ליה יום ששי שביעי לאבילות: (כ) אם עשרה ימים אחר החג שמע שמת לו מת בערב החג אע"פ שאם נמנה שעה אחת לפני החג שבעה ושבעת ימי החג ויום שמיני עצרת כ"א ועשרה ימים אחרים הרי ל"א אין לזה דין שמועה רחוקה אלא דין שמועה קרובה שאין הרגל עולה למי שלא נהג אבילות קודם לו כלל וכל שכן למי שלא היה יודע שמת לו מת:

סימן תקמט (א) חייבים להתענות בתשעה באב ובי"ז בתמוז ובג' בתשרי ובעשרה בטבת מפני דברים הרעים שאירעו בהם: (ב) אע"ג דכתיב בקרא בחדש הרביעי בתשעה לחודש הובקעה העיר אין מתענין בט' בו אלא בי"ז מפני שאף על פי שבראשונה הובקעה בט' בו כיון שבשניה הובקעה בי"ז בו תקנו להתענות בי"ז בו משום דחורבן בית שני חמיר לן:

סימן תקנ (א) הכל חייבים להתענות ארבע צומות הללו ואסור לפרוץ גדר: הגה מיהו עוברות ומיניקות שמצטערות הרבה אין להתענות (הגהות מיימוני והמגיד פ"ה) ואפילו אינן מצטערות אינן מחויבות להתענות אלא שנהגו להחמיר ודוקא בג' צומות אבל בט' באב מחויבות להשלים (כדלקמן סימן תקנ"ד סעיף ה'): (ב) צומות הללו חוץ מט' באב מותרים ברחיצה וסיכה ונעילת הסנדל

ותשמיש המטה ואין צריך להפסיק בהם מבעוד יום: (ג) כל ד' צומות הללו אם חלו להיות בשבת נדחין לאחר השבת: הגה ואם אלו בערב שבת קורים בשחרית ומנחה ויחל (ב"י) ואם חופה ביום התענית בערב שבת נוהגין להתפלל מנחה ולקרות ויחל ואח"כ עושין החופה (ועיין לעיל סימן רמ"ט סעיף ד' אם משלימין התענית): (ד) בשבת קודם לצום מכריז שליח צבור הצום חוץ מט' באב וצום כפור וצום פורים וסימנך אב"ף עליו פיהו (ומנהג האשכנזים שלא להכריז שום א' מהם):

סימן תקנא (א) משנכנס אב ממעטין בשמחה ובר ישראל דאית ליה דינא בהדי נכרי לישתמיט מיניה

דריע מזליה: הגה מילה שהיא מר"ח עד ט' באב נוהגין שהמוהל ובעל ברית ואבי הבן לובשין בגדי שבת (מנהגים) אבל בלאו הכי אסור אפילו בשבת של חזון אין מחליפין ללבוש בגדי שבת כ"א הכתונת לבד (מרדכי הל' תשעה באב והגהות אשירי פ"ב דתענית ואגודה ורוקח) אבל פורשין פרוכת של שבת אם לא שאירע ט' באב בשבת ונדחה שאז אין פורשין פרוכת של שבת ומי שיש לו נשואין בשבת נחמו מותר ללבוש בגדי שבת בשבת של חזון (מהרי"ל): (ב) מר"ח עד התענית ממעטים במשא ומתן ובבנין של שמחה כגון בית חתנות לבנו או בנין של ציור וכיור ובנטיעה של שמחה כגון אבורנקי של מלכים שנוטעים לצל להסתופף בצלו או מיני הדם ומיני אהלים ואם היה כותלו נוטה ליפול אף על פי שהוא של שמחה מותר לבנות (ולצורך מצוה הכל שרי) (ר"ן ספ"ק דתענית) ואין נושאים נשים ואין עושין סעודת אירוסין אבל ליארם בלא סעודה מותר ואפילו בט' באב עצמו מותר ליארם שלא יקדמנו אחר: הגה ונוהגין להחמיר שאין נושאים מי"ז בתמוז ואילך עד אחר ט' באב (מנהגים):

סדר לקוטי תפלות היימני:

רנב: ועל זה באתי לפניך אבי שבשמים חומל דלים, אשר דרכך
 לבקש את הנרדפים, אפלו צדיק רודף את הרשע, שתעשה למען
 שמך, ותעזרני ותושיעני תמיד לברח ולנום אליך בכל עת ומכל
 מיני רדיפות ומחלקת וקטרוגים חם ושלום, ומכל מיני אויבים
 ושונאים, מכלם אברח ואנום אליך לבד, ואזכה להתקרב אליך על
 ידי זה יותר ויותר ותעזרני להשפיל ולהכניע אויבי תחתך ותפקח
 עיניהם ויראו האמת שכל מחלקתם ורדיפתם בחנם, כי אין לי
 עסק עמהם, ואני חפץ שלום באמת, "אני שלום וכי אדבר המה
 למלחמה" עזרני והושיעני מלא רחמים חפץ באמת, "שמרה
 נפשי והצילני, אל אבוש כי חסיתי בך, הצילני מאויבי אלקי
 ממתקוממי תשגבני, הצילני מיד אויבי ומרודפי" בגשמיית
 וברוחניות, כי אין לי על מי להשען כי אם עליך אבינו שבשמים,
 ועל כחם של הצדיקים אמתים אשר אני משתוקק לילך בדרכיהם
 הקדושים האמתיים, למענה ולמענם עשה ולא לנו וחסקנו ואמצנו
 וזכנו להתקרב אליך באמת ולא יהיה כח לשום חולק ומונע
 ומעכב בגשמיית ורוחניות לרחקנו מעבודתך האמתית בשום
 אפן חזק ידים רפות וברבים כושלות תאמץ ועשה את אשר
 בחקיך אלה ואת מצותיך אשמר אני וזרעי וכל הנלוים אלי וכל
 בית ישראל מעתה ועד עולם "יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי
 לפניך ה' צורי וגואלי", עושה שלום במרומו הוא ברחמי יעשה
 שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה טז רנג: {מיוסד ע"פ תורה ט"ו} אדון יחיד מלא רחמים, ה'
 אלקים אמת, שמרני והצילני ברחמיך הרבים מן פת
 השקרנים והצבועים רחם עלי ושמרני והצילני, שלא ידבק בי

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תכו - צמח מורה רנ"ת זצ"ל "צדק צני מלכה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

שום דבר שקר ולא שום תנועה של שקר, ולא יצא מפי דבר שקר
וצביעות חם ושלום, ולא יעלה על דעתי חם ושלום להתפאר
בגדולות ונפלאות מפני, ולא אטעה את עצמי ולא אטעה את
אחרים:

רנד: רבנו של עולם, אתה ידעת את גדל עצם רוממות קדשת
מעלתם של הצדיקים אמתיים בני עליה, ואת יקר תפארת
גדלתם אשר זכו למה שזכו אשר דרכם לפעמים לדבר גדולות
ונפלאות נוראות באמת ובתמים, וכל דבריהם אמת וצדק, אשר
על ידי גדולות ונפלאות הנשמע מפיהם הקדוש והנורא מאד,
יכולים לידע ולהבחין גדלת הבורא יתברך שמו, אשר חלק
מחכמתו ליראיו, ונתן כח לצדיקיו האמתיים להשיג השגות
כאלה, ולדבר באמת גדולות ונוראות כאלה אבל בנפלאותיה
העצומים, את זה לעמת זה עשית בחכמתך הגדולה ונתת מקום
לטעות, כי נמצאים בנגדם שקרנים וצבועים המתדמים בקור
בפני אדם, ומתפארים גם כן בגדולות ונפלאות כאלו אין שום
דבר נמנע מהם, וכל הגדולות והנוראות היוצאים מפי הצדיקים
באמת, הם מדברים בלשונות כאלה בשקר וטעות:

רנה: על כן באתי לפניך מלא רחמים, שתרחם עלינו ועל כל עמך
בית ישראל, ותשמרנו ותצילנו מן השקרנים והצבועים
המתלבשים בטלית שאינו שלהם, ומתפארים עצמן בגדולות
ונפלאות בשקר שמרנו והצילנו שומר ישראל, שלא נטעה בהם
ולא נאבה להם ולא נשמע אליהם, ולא יהיה להם שום כח
ושליטה להזיק לנו כלל, לא בגשמיות ולא ברוחניות ותשפיע
עלינו דעת אמתית שנזכה להבחין ולבחר בהאמת להתקרב
לצדיקים אמתיים ולהנלויים אליהם באמת, ותשים חלקנו עמם

לְעוֹלָם:

רְנוּ: וְתַעֲזֹר לָנוּ שְׁנֵזֻכָּה לְתֵן צְדָקָה הַרְבֵּה בְּסִבְר פָּנִים יְפוֹת לְעַנְיִים
הַגּוֹנִים וְכֹשְׁרִים בְּאַמֶּת וְתִזְכְּנוּ לְשִׁבְר לְבַנּוּ הָאֲכֹזֵר וּלְהַפְכוּ
לְרַחֲמָנוֹת, וְלֹא יִהְיֶה לְבַנּוּ קְשָׁה כְּאֲבֹן, רַק תַּעֲזֹרְנוּ לְהַפִּיךְ לֵב הָאֲבֹן
לְלֵב רַךְ פְּמִים, לְרַחֵם בְּאַמֶּת עַל עַנְיִים הַגּוֹנִים כְּשֹׁרִים אֲמִתִּיִּים
בְּרַחֲמָנוֹת גְּדוֹל כְּרֵאוֹי, לְתֵת לָהֶם כָּל צָרְכָם דֵּי מַחְסוֹרָם אֲשֶׁר יִחַסֵּר
לָהֶם וְנִזְכָּה לְיַחַד יַחֲוִדִים גְּדוֹלִים בְּקִדְשָׁה גְדוֹלָה לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה עַל
יְדֵי צְדָקוֹתֵינוּ וְתִהְיֶה בְּעֲזָרְנוּ וְתִתֵּן לָנוּ כַּח שִׁיְהִיָּה נַעֲשֶׂה עַל יְדֵי
הַצְּדָקָה שְׁלָנוּ בְּחִינַת י'חוד בְּרָכָה ק'דְשָׁה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת הַקְּדוּשִׁים
עַד לְמַעַלָּה מֵעַלָּה:

רְנוּ: אֲנֵא ה' אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט, זַכְּנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים לְקַיֵּם
מִצְוֹת צְדָקָה בְּשִׁלְמוֹת כְּרִצוֹנָךְ הַטּוֹב עִם כָּל פְּרִטְיָה וְדְקוּקִיָּה
וְכֹוֹנֹתִיָּה וְתִרְי"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ וְתַעֲזֹרְנוּ שְׁנֵזֻכָּה עַל יְדֵי
הַצְּדָקָה לְבַטֵּל וּלְשִׁבְר תַּאֲוֹת נְאוּף מֵאֲתָנוּ, וְתִבְדִּילְנוּ מִן הַצְּבוּעִים
וְהַשְּׁקָרְנִים, וְלֹא תִכְשִׁיל אֹתָנוּ בְּעַנְיִים שְׂאִינָם הַגּוֹנִים וְתִשְׁמְרְנוּ
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, שְׁלֹא יִהְיֶה נִפְגָּם אֲצִלְנוּ חֵם וְשָׁלוֹם, הִי'חוד בְּרָכָה
ק'דְשָׁה הַנַּעֲשֶׂה עַל יְדֵי הַצְּדָקָה, שְׁלֹא יִתְגַּבֵּר עַל יְדֵי זֶה תַּאֲוֹת נְאוּף
חֵם וְשָׁלוֹם:

רְנָה: מְלֵא רַחֲמִים חֲפִיץ חֶסֶד, אֵל תְּדִינְנִי כְּמַפְעָלִי, וְאֵל תַּעֲשֶׂה לִּי
כְּחִטָּאִי, רַק תִּרְחֵם עָלַי כְּרַב רַחֲמֶיךָ כְּרַב חֶסְדֶיךָ, וְתִשְׁמֹר אֶתְּךָ
בְּעֲצֻמָּךְ אֶת הַצְּדָקָה שְׁלִי שְׁלֹא יִינָקוּ מִמֶּנָּה הַחִיצוֹנִים חֵם וְשָׁלוֹם,
וְלֹא יִהְיֶה לָהֶם כַּח לִפְגָּם הִי'חוד בְּרָכָה ק'דְשָׁה הַנַּעֲשֶׂה עַל יְדֵי
הַצְּדָקָה שְׁלִי וְלֹא תִתֵּן לָהֶם כַּח לְהַגְבִּיר עַל יְדֵי זֶה תַּאֲוֹת נְאוּף חֵם
וְשָׁלוֹם כִּי כָּל כּוֹנֵתִי בְּהַצְּדָקָה שְׂאִתָּה מִזְכְּנִי לְתֵן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים,
הוּא רַק בְּשִׁבִיל מִצְוֹת צְדָקָה לְבַד, כִּדִּי לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְפָנֶיךָ,

זֶקֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תכח זמנא מוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מוקוה שדך צחד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל

זמנא זמנא "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

אֲשֶׁר צוֹיִתָּנוּ בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְפָנֶיךָ צְדָקָה, וְהִזְהַרְתָּ אוֹתָנוּ עַל זֶה
מְאֹד בְּכֹמָה וּבְכֹמָה אֲזַהְרוֹת, וְכָל כּוֹנְנֵתִי בְּנִתְיִנֵּת הַצְּדָקָה לְתַקֵּן וְלֹא
לְקַלְקֵל חַם וְשָׁלוֹם: